

TEZAUUR LITURGIC
19 DECEMBRIE
+SERAFIM STERGHIOULIS,
MITROPOLITUL KITIREI

SLUJBA
SF. IERARH
GRIGHENTIE,
ARHIEPISCOPUL
OMIRITIEI
ETIOPIEI



ATENA, 2020



19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΓΡΗΓΕΝΤΙΟΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ίσιῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, φιλεόρτων οἱ σύλλογοι, συναθρόντες σήμερον εὐφημεῖωσαν, ἰδοὺ γὰρ μέγαν ἀνέδειξεν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχην θαυμαστόν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, τὸν Γρηγέντιον, τὸν μεγάλως δοξάσαντα τὸν Κτίστην, θεαρέστῳ πολιτεία, καὶ Ἐκκλησίαν εὐφράναντα. *(Δίς)*

Ἴδε θεῖον ἐκφάντορα, ἴδε θύτην πανάριστον, ἴδε τὸν Γρηγέντιον τὸν σοφώτατον, πῶς τῷ Κυρίῳ προσήνεγκεν, αὐτὸν θῦμα τέλειον, ὑπὲρ ποιμνης τοῦ Χριστοῦ, ἣν τελείως ἠγάπησε, καὶ προσήρμοσε, τῶν Ἑβραίων ἀγέλας πιστευσάντων, καὶ Χριστὸν προσκυνησάντων, ὡς Βασιλέα καὶ Κύριον.

Αἰθιόπων γῆ σκίρτησον, καὶ φαιδρῶς ὠραῖσθητι, Ἀφρικῆς ἡ ἥπειρος μεγαλύνθητι, ὅτι τὸν θεῖον Γρηγέντιον, κηρύκων ἀκραίμονα, καὶ πιστῶν ὀδηγητὴν, Ὁρθοδόξων τὸ σέμνωμα, σὺ προσκέκτησαι, ἀντιλήπτορα μέγαν καὶ προστάτην, καὶ κινδύνων θανασίμων, ἀλεξιτήριον ἄριστον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον συνήχθημεν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ᾧσαι ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, Γρηγεντίῳ τῷ Θεόφρονι· οὗτος γάρ, ὁσίως καὶ ἐναρέτως βιώσας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας, ἔθνη ἐζώγρησε πρὸς τὴν ἀληθῆ θεογνωσίαν, καὶ Θεῷ εὐαρεστήσας, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν, ὁ Θεῖος μυστολέκτης, καὶ Ἱεραποστόλων, ἀλείπτῃς καὶ προστάτης, Γρηγέντιε τρισόλβιε.

Στ.: Τὸ στόμα λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσις.

Ἄπαντες οἱ πιστοί, τιμήσωμεν προφρόνως, χεῖλεσι καὶ καρδίᾳ, Γρηγέντιον φωστήρα, Ἀφρικανῶν ὠράϊσμα.

Στ.: Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

Τέρπεται ὁ χορὸς, τῶν Ἱεραποστόλων, σῆ μνήμη χριστοκῆρυξ, καὶ χαίρει ὁ λαὸς σου, ὃν Πάτερ ἐγαλούχησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Περίσωζε ἀγνή, πανάχραντε Παρθένε, τοὺς ἐπιδομένους, πίσει καὶ εὐλαβεία, χαρίτων τῶν τοῦ τόκου σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχου Λόγου.

Ἀποστόλων τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, καὶ τὴν χάριν θεόθεν ἔνδον δεξάμενος, ἐν τῇ ἀγία σου ψυχῇ Πάτερ Γρηγέντιε, γέγονας νεύσει θεϊκῇ, ποιμὴν προβάτων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχιποίμενος μάκαρ, Αἰθιοπίας τὸ κλέος, Ἱεραρχῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίου

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ.* Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα,* ἰσθῶμεν στίχους σ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰθιοπίας τὸ κλέος Μεδιολάνων βλαστός, καὶ Ἀφρικῆς ἀπάσης, ἀντιλήπτωρ ὁ μέγας, Γρηγέντιε τρισμάκαρ ποιμὴν ἱερέ, Ἀποστόλων ὁμότροπε, καὶ ἀσκητῶν ὁμοδίατε καὶ φρουρέ, μεθ' ὧν πρόστηθι τῆς ποιμνῆς σου.

Κλήτος Θεοῦ ἐκλεκτός τε σὺ ἀναδέδειξαι, ἀπὸ νεότητός σου, δι' εὐσέβειαν ἄκραν, Πατέρων Πάτερ μέγιστε καὶ κείνέ, ἀρχιποιμὴν Γρηγέντιε, ἱερωθεὶς τῷ Κυρίῳ Ὁν ἐκτενῶς, καθικέτευε δεόμεθα.

Τῆς ἀρετῆς φίλος γνήσιος σὺ γεγένησαι, φιλήσας παιδιόθεν, τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας, καὶ δρέψας ἄνθη εὖοσμα καὶ καρπούς, ἱεράρχα πανάριστε, ἅπαντα κόσμον μυρίζεις καὶ γαλουχεῖς, δαψιλεία θείας χάριτος.

Δόξα. Ἦχος α'.

Ἐνωτίζου τῶν ῥημάτων τοῦ θείου Παύλου, λέγοντος, ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγάθα, τρισμάκαρ Γρηγέντιε, καὶ ἐτέτρωτο ἡ καρδία σου ἐνθέῳ πόθῳ· ὅθεν θεία ἐπινεύσει τοῦ Ἀλεξανδρείας Πατριάρχου, ἐστρατεύθης τὴν καλὴν στρατείαν, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν· οὐαὶ μοι, ἔλεγες, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζομαι· διὸ ἐγρηγόρως καὶ ἀνυστάκτως ἐποίμανας, τὴν τῶν Αἰθιόπων ποιμνῆν, καὶ πάση τῇ γῆ Ἀφρικανῶν διέλαμψας, ὡς φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων προστάτης, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτιζοῦ ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατριός, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρη ἀπειράνδρου, εὐδοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἔδεμ· ὅτι ὁ ὢν, γίνεται οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστοουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι' 7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοίαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς.

Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 1'.32)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίαν καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν,

ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθὴ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπότης τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὸ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ

σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαὶ αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῶν γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε· Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτῆς· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει.

Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρόν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκη.

Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς.
Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς
οσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολίᾳς πρεσβύτου
πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. Καὶ
ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι,
καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν
ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν
ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει.
Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν
ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος
αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον
ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέρχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς
ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων,
ἴδωμεν οὖν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν
τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν
αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ
δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ
ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ
ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ
ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν.
Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ
εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου ἐξουσίαν, καὶ
σφάζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ ρύόμενος ἐκ παντὸς
κακοῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς
Ὅσιος σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς
ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Λιτή. Ἦχος α'.

Τὸν πατριάρχην Ἀβραὰμ ἐμιμήσω, Ἅγιε Γρηγέντιε, ἀκήκοας γὰρ ὡς ἐκεῖνος τῆς φωνῆς τοῦ ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ, μυστικῶς λεγούσης· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ὕπαγε εἰς γῆν, ἣν ἂν σοὶ δείξω· διόπερ καταλείψας πατρώαν γῆν Μεδιολάνων, εἰς Ἀλεξανδρέων πόλιν ἐφοίτησας· ὅθεν ὁ Ἀλεξανδρείας ποιμὴν, χρηματισθεὶς κατ' ὄναρ, ὑπὸ τοῦ θείου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Ἀρχιερέα σὲ προχειρίζεται Αἰθιοπίας· ἐνθα διαπρέψας ὡς ἱεράρχης καὶ φωστήρ, πλήθη πιστῶν τῷ Χριστῷ προσήγαγες.

Ἦχος β'.

Ἐλαίῳ ἀγαλλιάσεως ἔχρισέ σε ὁ Θεός, τρισόλβιε Γρηγέντιε, οὐρανίου δωρεᾶς ἱερωσύνης καταξιώσας σε, καὶ μυήσας τοῖς ὑπερκοσμίοις καὶ θείοις μυστηρίοις· ἱερούργεις γὰρ ἀγγελικῶς, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, ἐνῶν τὰ ἐπίγεια τοῖς ἐπουρανίοις, κατάγων τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὰς πειραζομένας ὑπὸ τοῦ ἀλλοτρίου ψυχάς· διὰ τοῦτο ἱερὲ καὶ πανάρετε διδάσκαλε, μὴ διαλίπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ὁ τοῦ Ἄβελ τὰ δῶρα καὶ τὴν εὐχὴν προσδεξάμενος, καὶ Ἥλιου τὴν θυσίαν πυρὶ ἐπισκεψάμενος, ἰλέῳ ἐπέιδεν ὄμματι ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δικαίου, Γρηγεντίου τοῦ οὐρανόφρονος, καὶ τὸ αἴτημα

ἐπλήρωσε εἰς σωτηρίαν τῶν Ἑβραίων, λαοῦ
παρανομήσαντος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἠγήτωρ ἔνθερμος ἐδείχθης, παμμακάρο Γρηγέντιε,
τῆς θεοϊδρύτου ἱεραποστολικῆς διακονίας,
ἐμπνευστῆς καὶ ἐμψυχωτῆς ἄριστος τῶν
Ἱεραποστόλων καὶ πρέσβυς ἀκοίμητος. Τούτου ἕνεκα
περισκέπεις λαοὺς πάσης Ἀφρικῆς καὶ ἐνδυναμοῖς
εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις σου, τοὺς μοχθοῦντας ὑπὲρ
στερεώσεως καὶ προαγωγῆς, τοῦ ἐκεῖσε σωτηρίου
ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Περιφροῦρησον, Ἄγιε,
ὀρθόδοξον ποιμνην καὶ περίσωζε λύμης
ἀντικαλκηδονίων καὶ πάσης εἰδωλικῆς πλάνης καὶ
προλήψεως. Εἰρήνευσον κόσμον ἅπαντα τῇ μεσιτείᾳ
σου καὶ χαρίτωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἤκει, ἔμβρυον
φέρουσα Χριστόν, Φάτνη δὲ ὑπεδέχου, τὸν τῷ λόγῳ
λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς.
Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ
φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον
καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος
ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς
ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν
ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι
ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ἱεραρχῶν καλλονή, τῆς Ἐκκλησίας τὸ
τερπνὸν ἀγαλλίαμα, καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης ὁ
φαισφόρος ἀστήρ, τῶν ποιμένω δόξα ἱερώτατε·
Γρηγέντιε ἔνδοξε, μοναζόντων τὸ σέμνωμα,
Ἀρχιερέων, ἀγλαὸν ἐγκαλλώπισμα, Ἱεραποστόλων τὸ
ῥαΐσμα· πρέσβευε Πάτερ Ὅσιε, Θεῶ τῷ ποιήσαντι,
πανσόφω θεία προνοία, τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα,
ῤυσθῆναι κινδύνων, ἐμπερίστατον λαοὸν σου,
αἰτοῦντα ἔλεος.

*Στ.: Τὸ στόμα λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.*

Χαίροις, ἱερωσύνης κανῶν, εἰς ἣν ἐκλήθης εὐδοκία
τοῦ πλάσαντος, ἀρρήτῳ θείᾳ προγνώσει, καὶ τοῦ
Ἐπίστου βουλή, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατελάμπруνας·
προλαβόντως ἐγνώσθη σοι, ὁ σὸς βίος πανεύφημε,
καὶ ἐσύτερον παρὰ Πέτρου σὺ εἴληφας, ἀκριβῆ
πληροφόρησιν· μέμνησο ἱερώτατε, ἡμῶν τῶν τιμώντων
σε, Ἀρχιερέων τὸ κλέος καὶ τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα,
Χριστοῦ θείας ποιμένης, ἣν ἐποίμανας ὀσίως, ἐνθέῳ
χρίσματι.

*Στ.: Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ
οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.*

Στόμα, χρυσοῦν λαλοῦν ἀγαθὰ, ῥήματα θεία ζωηρὰ
καὶ θεόπνευστα, ἀγήρω ζωῆς τῆς ἄνω, τοῦ Βασιλέως
Χριστοῦ, ἐμπιμπλῶντα χάριτος καὶ ἡδύτητος·
ἡδύλαλον ὄργανον, ὄφθης σὺ Θείου Πνεύματος,
τέρπων εὐφραίνων, τὰς καρδίας τῶν τέκνων σου,

στερεῶν αὐτάς, εἰς τὸ ἅγιον θέλημα· σάλπιγξ Χριστοῦ ἢ εὐηχος, κιθάρα ἢ πάντερπνος, ἱεροκήρυξ ἐδείχθης, λαμπρὸς καὶ θεῖος διδάσκαλος, Χριστὸν ἰκετεύων, δωρηθῆναι τῷ λαῷ σου, σοφίαν ἄνωθεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν, φησὶ Προφητάναξ Δαβίδ, ποιήσει ὁ Κύριος, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. Τοῦτό γε ἔχων ἐν συνειδήσει ὁ σοφώτατος Γρηγόριος, οὐκ ἐπαύσατο ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῆς λογικῆς ποιίμνης αὐτοῦ· ὅθεν, ἀνυστάκτῳ αὐτοῦ ποιμαντικῇ φροντίδι, χιλιάδες Ἑβραῖοι, κατηχηθέντες καὶ βαπτισθέντες, συνηνώθησαν τῷ ὀρθοδόξῳ ποιμνίῳ, ἀξιοθαυμάστῳ σημείῳ. Ἔλεγε γὰρ ὁ τούτων ἄρχων· ἐὰν μὴ ἴδωμεν ὀφθαλμοφανῶς τὸν Κύριον, καθάπερ οἱ πάλαι Ἑβραῖοι, οὐ μὴ πιστεύσομεν. Καὶ ταύτης τῆς χάριτος, μὴ ἀπαξιώσας λαὸν δυσείμονα ὁ εὐσπλαγχνος, θερμῇ ἐντεύξει τοῦ δικαίου, ὤφθη μετὰ συσσεισμόν, ἰλαρῷ προσώπῳ, ἐν νεφέλῃ, ζωγρήσας αὐτούς πρὸς εὐσέβειαν καὶ δωρήσας τοῖς πιστοῖς εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὅψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἢ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἀποστόλων τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, καὶ τὴν χάριν
θεόθεν ἔνδον δεξάμενος, ἐν τῇ ἀγία σου ψυχῇ
Πάτερ Γρηγέντιε, γέγονας νεύσει θεϊκῇ, ποιμὴν
προβάτων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχιποίμενος μάκαρ,
Αἰθιοπίας τὸ κλέος, Ἱεραρχῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίου

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε
λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης,
ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν
Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Καθάπερ ἀστραπή, ἐπιλάμπσας τῷ κόσμῳ, ἐφώτισας
τὴν γῆν, Αἰθιόπων θεόφρον, πανόσιε Γρηγέντιε,
Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, καὶ ἐζώγησας, τῶν
ἀλλοφύλων τὰ ἔθνη, εἰς εὐσέβειαν, καὶ θεϊκὴν
κληρουχίαν, καὶ δόξαν ἀμάραντον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ Παρθένῳ οἰκήσας,
προέρχεται σαρκός, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθῆναι

καθὼς γέγραπται, ὄραθῆναί τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια,
ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαίροντες, νῦν
ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ὡς ἄστρον νοητὸν, ἐπεφάνης τῇ κτίσει, μηνύων τοῖς
λαοῖς, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, τὸν λυτρώσαντα ἄνθρωπον, πλάνης τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ ἐπηρείας δαιμόνων, καὶ προσήγαγες,
πολυαρίθμους Κυρίῳ, παμμάκαρ Γρηγέντιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων
συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, μηνύει τὴν
ἄμεμπτον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· Ὅν γὰρ τρέμουσι,
τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς
Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.*

Τὴν καθαρότητα, τῆς διανοίας σου, καὶ τὴν
λαμπρότητα, τῆς πολιτείας σου, εἰδὼς ὁ Κύριος ἡμῶν,
καὶ πάντων καρδιογνώστης, ποιμένα σε πανεύφημε,
τῶν πιστῶν προχειρίζεται, καὶ σπορέα ἄριστον, τῶν
καλῶν ἀναδείκνυσι, Γρηγέντιε σοφὲ ἱεράρχα, καὶ
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος
γὰρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ

θαύματος ἀνερμηνεύτου! ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα, ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τὸ στόμα λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.*

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.*

Εὐαγγέλιον, ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἐπέφανεν ἡμῖν ἡ μνήμη τοῦ θείου ἱεραποστόλου Γρηγεντίου τοῦ πάνυ, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν εὐφραίνουσα, πίστι, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην δυναμοῦσα καὶ ἐπιστηρίζουσα, ὀρθοδόξων ἐκλογάδα.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Γρηγεντίῳ, αἶνος Ὁρθοδοξίας. Σεραφεῖμ.*

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Γεραίρει ἅπας ὁ σύλλογος, πιστῶν εὐφραινομένων τὴν μνήμην σου, ἀγάλλονται Μεδιόλανα, ἄσματα Γρηγεντίῳ θείῳ Πατρὶ καὶ καθηγεμονί, σὺν ἀπάσῃ Ἀφρικῇ, πόθῳ προσάδοντα.

Ῥημάτων θείων πληρούμενος, ῤημάτων ζωηρῶν
μεθυσκόμενος, ῤήματα τῷ λαῷ μετήγγισας, λόγους
ζωῆς ἀγήρω μεταδιδούς, καὶ ἐν ἐπιστήμῃ, τὸν Θεοῦ
Υἷον καὶ Λόγον ἐκήρυξας.

Ἡλίου δόξης πυρούμενος, ἡλίου νοητοῦ
φωτιζόμενος, ἡλίον μέγαν ἐπέδειξας, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ
σκότει φωταγωγὸς καὶ φωστὴρ ἐδείχθης,
ὦ Γρηγέντιε σοφέ, τῆ φωταυγεία σου.

Θεοτοκίου.

Γεννῶσα Λόγον συνάναρχον, Θεοῦ τοῦ προανάρχου
τὸ γέννημα, Μήτηρ Θεοῦ γεγένησαι· διὸ λυτροῦσαι
πρεσβείαις Σου μητρικαῖς, λαὸν πεπτωκότα, Ὅν
σπλαχνίζει συμπαθῶς ἰλέῳ ὄμματι.

Ῥδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἐκτήσω τὴν χάριν, παιδιόθεν θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν,
ἀνατροφεὶς ὑπὸ γονέων, θεολήπτων τρισμάκαρ,
Χριστῷ τῷ Θεῷ, δεόμενος, τῷ ἀνυψώσαντι κέρασ
ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Νίκας κατορθῶσω, συντρίβων τὸν ἀλάστορα
θεσπέσιε, καταφρονήσας τῶν ἡδέων, σαρκὸς ὕλης καὶ
κόσμου, Σταυροῦ ὄπλῳ τειχιζόμενος καὶ φυγαδεύων
ἐχθρὸν φοβερόν, ἱερὲ Γρηγέντιε.

Τάλαντα αὐξάνων, ἱεραῖς ἀρεταῖς περικοσμούμενος,
ἀσκητικῇ ζωῇ ἐμπρέπων, ἀγιώτατε Πάτερ· Χριστῷ τῷ
Σωτῆρι ἔκραζες· ὁ χαριτῶν τοὺς θαρρόντας εἰς Σέ,
Ἄγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίου.

Ἰλέωσαι Μῆτερ, Σὸν Υἱὸν δυσωποῦσα πανάχραντε, ῥυσθῆναι πειρατηρίων, καὶ παντοίων κινδύνων, Χριστῷ τῷ Θεῷ προσπίπτοντας, τῷ ἐλεοῦντι ἡμᾶς δασιλῶς, Γρηγεντίου παρακλήσεσι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κορυφαῖος Ἀπόστολος προεμήνυσε, Γρηγεντίῳ τῷ σεπτῷ καὶ θειοτάτῳ ἀνδρί, συμβησόμενα αὐτῷ, μέχρις ἐσχάτης πνοῆς· ὅτι γενήσεται σοφός, ποιμὴν προβάτων λογικῶν, τῇ Αἰθιοπῶν πατρίδι, καὶ προσελκύσει Κυρίῳ, Ἑβραίων πλήθη προσκυνοῦντα Αὐτόν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης ὁ ὑπερούσιος, μορφωθείς ἐκ Παρθένου ἀγνῆς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, τεχθῆναι ἔρχεται, ἀνακαινίζων τὸν Ἀδάμ, πεπτωκότας δολερῶς, τῇ πάλαι βρώσει τοῦ ξύλου· ὑμνολογήσωμεν πάντες, τούτου τὴν ἄκραν συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ὡ τῶν θαυμασίων σοφὴ καὶ τῶν κατορθωμάτων σου, ἃ ἐν τῷ κόσμῳ ἐπετέλεσας, τῇ τῶν Αἰθιοπῶν γῆ καὶ Ἀφρικῇ ἀπάσῃ, ὅπου ἀρχιεράτευσας Πάτερ, ὁσίως καὶ θαυμαστῶς, καὶ τὸν τρισένδοξον ἐδόξασας.

Ἀποστόλων πᾶσαν διδαχὴν, θεόφρον ἀφομοίωσας, καὶ ζῆλον Ἀποστόλων ἐπέδειξας, διόπερ ἀποστολικῶς

τετίμησαι, δουλεύων Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, Γρηγέντιε ἱερέ, Ὅν ὀλοκαρδίως ἐπόθησας.

Ἰερὸς καὶ θεῖος γεγονώς, Γρηγέντιε πανίερε, κανὼν ἱερωσύνης δέδειξαι, χρῖσμα λαβὼν ἱερόν, ἱερατεύεις σοφῶς, καὶ σωτηρίαν ψυχῶν ἐργάζῃ, δυνάμει θεουργικῇ, εἰς δόξαν τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ.

Θεοτοκίου.

Ναὸς πανάγιος ἐφάνης, Θεοῦ κατοικητήριον, παρθενικῶν Σου ἐκ λαγόνων, προῆλθεν ὁ δυνατός, ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, ἐλθὼν ἐσαρκώθη ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός, Ὅν ὑπερυψοῦσι τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ε'. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

Ὁ ζήλος σου θεῖος, ἡ φλόξ ἱερά, μεταδιδόναι τὸ Εὐαγγέλιον, εἰρήνην καὶ μετάνοιαν κηρύττεις τοῖς λαοῖς· ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς καθοδηγήσας, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντας, χειραγωγεῖς εἰς θεοσέβειαν.

Στήλη εὐσεβείας, κανὼν ἀρετῆς καὶ πυρσὸς φαεσφόρος, Γρηγέντιε, φῶς ἅγιον παρεχόμενος φαιδρύνεις ψυχάς· ὅθεν ἐξ ἀγνωσίας φωτί, καταλαμφθέντες, ἐκ βαθέων κράζομεν· δόξα καὶ αἶνον ἀναμέλποντες.

Ὁ φῶς ἀνατέλλων, φωτὸς ἡ πηγὴ, φωτισμὸν Γρηγεντίῳ κατέπεμψας, φωτίζειν διδάγμασι Ὁρθοδοξίας πιστούς· ὅθεν τῇ φωταυγείᾳ ἀγαθοῦ Παρακλήτου, ἐκ τῆς πλάνης ἔσωσε, Θεῷ ἀληθινῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι Ὁρθοδόξους, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
πολεμουμένους φθόνῳ τοῦ δαίμονος, πίστει τε καὶ
πράξει ὀρθῇ στηρίζουσα αὐτούς, ἵνα τῇ Ἐκκλησίᾳ,
ἀρρήκτως ἠνωμένοι, τὴν ἀκλὸν αἱρέσεων, ἀπεμπολοῦσι
ταῖς πρεσβείαις Σου.

Ῥδὴ σι'. Σπλάγχχνων Ἰουᾶν.

Θεὸς ὀδηγῶν, ἠγεῖτο τῶν ἔργων σου καὶ θεία πνοή, ἣ
σὲ ἐνέπνεε, Γρηγέντιε τρισμάκαρ ποιμὴν σοφὲ καὶ
ἀξιάγαστε, θεοκίνητον ἐδείξατό σε Ἄγιε, πάντοτε
σοφῶς ἠγούμενον, ἔργων πίστεως καὶ χάριτος.

Ὅλον ἑαυτὸν Κυρίῳ παρέδωκας, καὶ δοῦλος Θεοῦ
γνήσιος γέγονας, Ἐκκλησίας δὲ θεία ψήφῳ, ἐδείχθης
ποιμὴν ἄριστος, διαποιμαίνων καὶ κυβερνῶν τὴν
ποιμνὴν σου, ὑπὲρ ἧς στερρῶς ἠγωνίσω, τρισόλβιε
Ἄγιε Γρηγέντιε.

Δόξα καὶ τιμὴ, εἰρήνη ἀρμόζει σοι, Πατέρων
σέμνωμα καὶ ἀγλαΐσμα, ὡς τιμίῳ ἐργάτῃ τοῦ ἀγαθοῦ
καὶ τῆς ἀληθείας· ἐβίωσας διάγων ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς,
καὶ δοῦλος ἀγαθοῦ Δεσπότη, εὐγνώμων καὶ ἀγαθὸς
γεγέννησαι.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σὲ ἀγνή, ὁ Κύριος εὔρατο ναὸν ἄσπιλον καὶ
θρόνον ἅγιον· τῇ γὰρ μήτρᾳ Σου ἐνοικήσας ὁ Λόγος
καὶ σὰρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον,
ἐνθεν σωτηρία τῷ κόσμῳ καὶ Βασιλεία Θεοῦ
χαρίζεται.

Κουτάκιον. Ἦχος γ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεγνώσθης Ἄγιε, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἱεραπόστολος,
καὶ τῶν ἔθνῶν ὀδηγητής, ἐν ἐπιγνώσει τιμώντων σε,
ἱερομύστην, καὶ θεῖον ἐκφάντορα.

Ὁ Οἶκος

Πατέρων Πάτερ θεόφρον Γρηγέντιε, ὑφηγητὰ
μυστηρίων Θεοῦ τῆς χάριτος, θεόπτα καὶ μύστα θείων
ἀποκαλύψεων, σημειοφόρε σημείων καὶ θαυμασίων,
χαρισματοῦχε ἀρχιεπίσκοπε Αἰθιοπῶν καὶ πάντιμε
ἀκέστορ Ἱεραποστόλων, Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία τιμᾷ
καὶ γεραίρει σε ὡς ἱερομύστην καὶ θεῖον ἐκφάντορα.

Συναξάριον.

*Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Γρηγεντίου, ἐπισκόπου Αἰθιοπίας
Σαρκὸς λιπῶν σύνδεσμου ὁ Γρηγέντιος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἔνθα σαρκῖν οὐ τόπος.*

ᾠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Θενίζουσι φρένα καὶ νοῦν Χριστέ μου, τὰ ὑπὸ σοῦ
παραδόξως γεγεννημένα, εἰσακούεις γὰρ
αἴτημα Γρηγεντίου, πιστοῦ θεράποντός σου καὶ
ἐμφανίζεις σαυτόν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱεραποστόλων τέρπεται χορεία, ἀκροθίνιον σε
ἔχουσα τρισόλβιε, πρωτοπόρον τε καὶ ἄλλον
πρόδρομον, καὶ ἐν μέσῳ πειρασμῶν, φρουρὸν
ἀκοίμητον, τὸν ἐν Πατράσι μείζονα καὶ ἔνδοξον.

Ἀκλινῆ ὁμολογίαν ἀγάπην, εὔρε λαὸς Αἰθιοπῶν σῆ παρουσία, δαιμόνων τὰ στίφη ἐξεδίωξε, καὶ ξοάνων τὴν ἰσχὺν σθένει συνέτριψε, εὐχαῖς καὶ εὐλογία θείων Πατέρων.

Θεοτοκίου.

Σωτῆρα Χριστὸν τεκούσης Παρθένε, εἰδωλικὴ μανία καταπεπάτηται, πυρὸς ἢ λατρεία πᾶσα πέπαυται, καὶ Θεὸς ἀληθινὸς πᾶσι γνωρίζεται, Ὅν εὐλογοῦσι λαοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Σωτῆρος Λυτρωτοῦ τε καὶ εὐεργέτου, γεγονῶς μαθητῆς καὶ μιμητῆς, ταπείνωσιν σὺν ἀγάπῃ τελεία, μεθ' ὑπακοῆς καὶ πνεύματος θυσίας, ἐπεδείξω σοφέ· διὸ χριστοκῆρυξ καὶ ἀπόστολος ἀνεδείχθης χάριτι καὶ δυνάμει Θεοῦ, Ὅν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐχου ἐκτενῶς, Γρηγέντιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, φυλασσούσης ἀνόθευτον τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἀγίαν παράδοσιν, ἣν παρέλαβε παρὰ Χριστοῦ, ἵνα ἐν μέσῳ τῶν ἑτεροδόξων, εὐλογῇ αἰεὶ καὶ δοξάζῃ τὸν Κύριον, τὸν εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥωννύμενος θεία δυνάμει καὶ νεύσει, καθεῖλες τοῦ σατὰν τὰ ἔνεδρα, καὶ ἔπηξας ἱερά σου τεμένη, εἰς δόξαν Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, καὶ τῶν ὅλων εὐεργέτου. Αὐτὸν ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν, εὐλογεῖτω ἢ κτίσις

πᾶσα τὸν Ὑψιστον, καὶ μεγαλυνάτω εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Θεοτοκίου.

Ἄπασα ἡ κτίσις ἀνυμνολογεῖ Σε, ὡς γεννήσασαν τὸν Ἐμμανουήλ, τὸ τὰ κάτω συνάπαντα τοῖς ἄνω καὶ σώσαντα τὸ ἀνθρώπινον, ἀμετρήτῳ φιλευσπαγχνία· διὸ Θεοτόκον Σε κηρύττομεν, ἐν ᾧδαῖς ἀσμάτων, ἀσιγήτως τιμῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Μυστήριον ζένου.

Φωστὴρ Αἰθιόπων, ἐδείχθης πανεύφημε· ἐμπνευστὴς πανάριστος, πάντων τῶν εὐάγγελιζομένων εἰρήνην Κυρίου, ἣν κόσμῳ ἐδώρησεν ὁ Ὑψιστος, Χριστὸς ὁ Θεός, Ὃν θείοις ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐπίσκεψαι Πάτερ, εὐχαῖς σου σὴν ἡπειρον, τοὺς ἐργάτας κράτυνον, μόχθον εὐλογημένον βραβεύων, οὐρανίοις δώροις, ἀνάπαυσιν μακαρίαν ἅπασι, ἀγίοις Χριστοῦ, ᾧ δεδουλευκότες εὐηρέστησαν.

Ἰκέτευε μόνον, Θεὸν πολυέλεον, ἀσφαλῶς ἐπιστρέψαι, κόπους ἀγίας Ὁρθοδοξίας, Γρηγέντιε μάκαρ, πλήρωμα καὶ μοναστὰς μονοφυσιτῶν, τῶν μὴ εἰδόντων τὸν Κύριον Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον.

Θεοτοκίου.

Μῆτερ Παναγία, Παρθένε πανάμωμε, οὐρανὸς τὸ σπήλαιον, θρόνος χερουβικὸς ἡ γαστήρ Σου, ἡ φάτνη

χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, καθορῶνται
μυστικῶς καὶ φαιδρῶς συνάδουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Απόστολοι ἐκ περάτων.

Γρηγέντιον αἰνέσωμεν, Μεδιολάνων τὸν γόνον,
Ἰεραρχῶν ἀγλαΐσμα, τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν,
Ἀφρικανῶν τὸν προστάτην, καὶ ἀμυήτων ἀλείπτῃν.

Θεοτοκίου.

Ἐχώρησας πανάχραντε, ἐν τῇ ἀγία Σου μήτρα, Ὅν
ἔσωμάτωσας Λόγον, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἱμάτων, καὶ
πάντας διαβιβάζεις ἐκ τῶν γῆϊνων, εἰς οὐρανῶν
Βασιλείαν.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ συμπαθείας Θεοῦ!
ὦ Δεσπότης κατάνευσις! ὁ σοφὸς Γρηγέντιος, ἐν
ἐκστάσει ἐφθέγγετο· ἐπὶ νεφέλης ὡς ἐθέασατο, τὸν
σαρκωθέντα, Σωτῆρα Κύριον, χαίρων ἐκραύγαζε·
Δέσποτα Πανάγιε Παμβασιλεῦ, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον,
ὑμνοῖς γεραίρει σε. (Δίς)

Ὡ οἶον πάντερπνον θέαμα! ὦ μεγαλεῖον Θεοῦ! ὦ
σημεῖον τεράστιον! Τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος, ἐν
ἐκστάσει ἐώρακε, πλήθη Ἑβραίων λαμβάνειν
βάπτισμα, τῆς ὀρθοδόξου, ὁμολογίας Χριστοῦ,
κατηχηθέντα πρὶν, καὶ βοῶντα δόξα Σοι μόνῳ Θεῷ,
τῷ ἐνανθρωπήσαντι, καὶ κόσμον σῶσαντι.

Ὡ βάθος πλούτου σοφίας τε, καὶ εὐσπλαχνίας
Θεοῦ, ὦ πανσόφων κριμάτων σου, Τριάς

ἀπειροδύναμε καὶ ἀπειράγαθε, ἔξαποστέλλεις ἄνδρας τοῦ Πνεύματος, καὶ καταρδεύεις κόσμου τὰ πέρατα, ὡς τὸν Γρηγέντιον, τὸν σοφὸν καὶ ἄριστον καθηγητὴν, Αἰθιόπων στήριγμα, Ἀφρικανῶν ὁδηγόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, ἢ τίς ἀπαριθμήσει τὰς ἀπείρους σου χάριτας; Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ ἐθαυμάστωσας πανάγιε, τὸν κόσμον ἐφώτισας, τὴν Ἐκκλησίαν Σου κατελάμπρυνας, μέγας καὶ θαυμαστὸς ἀνεδείχθης ἐν τοῖς Ἁγίοις Σου Κύριε· ὅθεν Γρηγέντιος ὁ πανεύφημος, θείῳ ζήλῳ ἐμφορηθεὶς, ἀπὸ δυσμῶν εἰς τὸν νότον θεϊκῇ ἐπινεύσει διέδραμε καὶ τὴν πεπυρωμένην ἡπειρον, τῇ δρόσῳ τοῦ θείου Πνεύματος, ἀνέψυξε· λιταῖς καὶ δεήσεσιν αὐτοῦ, ἡ ἔρημος καὶ ἄβατος καὶ ἄνυδρος γῆ, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησεν· εὐσεβεῖς ἀνέθρεψε, ἀσκητὰς ἀνέδειξε, ἱερεῖς ἐγαλούχησε, ἱεραποστόλους ὑπεδέξατο. Διὸ τρισάγιε Κύριε, ὁ ἐπιβλέπων ἐξ οὐρανοῦ, ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, ἱκεσίαις τοῦ τρισμάκαρος, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Σου, ἐπιδαπιλεύων αὐτῇ τὰ ἀρχαία ἐλέη Σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητῆς, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰῶνων Βασιλεύς, ἡ φλογίνη ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσιν, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, αἱ οὐράνια δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται, Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν

πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ
προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον
δόξης Χερουβικόν, κωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ
κωρούμενον Θεόν, καὶ βασιτάζουσιν, ὃν τὰ Χερουβίμ
μετὰ φόβου βασιτάζουσιν· ὅπως παράσχη τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Ἦφθης Ἐκκλησίας θεῖος πυρσός, καὶ Ἀρχιερέων
ἀκροθίνιον ἀληθῶς, εὐσεβῶν ἡ δόξα, καὶ
ἱεραποστόλων, προστάτης καὶ ἀλείπτῃς, σοφῆ
Γρηγέντιε.

